

Panor. super Prima Secundi Decr.

- 28 *Contumacia manifesta non requirit aliam citationem, secus si non est manifesta.*
- 29 *Citatus dicens, Nolo comparere) habetur adeo pro manifesto contumace, ut non sit ulterius citandus.*
Sententia diffinitiva potest fieri contra absentem, quando certum est sibi nullam competere exceptionem.
- 30 *Contumax notorius, an debeat citari ad audiendam condemnationem.*
- 31 *Citatio, utrum, & quo casu requiratur in condemnatione expensarum.*
- 32 *Iudex, quoties potest quem multare super eadem re.*
- 33 *Debitor fugitivus potest capi, nulla precedente solemnitate aliis requisita.*
- 34 *Excoicatio an inducatur per ista verba, videlicet, nullus coicet cum tali. Absolutio et in casu necessitatis, non potest fieri a non habente auctoritatem.*
- 35 *Pena in dubio intelligi: de minori, in foro iudiciali; secus in foro penitentiali.*
- 36 *Argumentum ab etymologia vocabuli, an & quando valeat.*
- 37 *Communis usus loquendi semper praefertur communi significati verborum, undecumque talis significatus descendat.*
- 38 *Argumentum a nominibus verbalibus, an & quando valeat. Mercatorum appellatio, qui veniant.*
- 39 *Scholares etiam intrantes scholas, non tamen attendentes, non debent gaudere privilegio scholarium.*
- 40 *Collegiati in aliqua arte, si illam non exercent, non gaudent eius privilegio.*

C A P. I.

De quouult deo. ^{a] Pōt ¶ multipli-}
 citer summari secundū varios intellectus, & primō sic. Qui promisit nō declinare iudicem, poenitere nō pōt. Vel ad eundē intellectu & clarius. Pactū de nō declinādo iudice alias suo, q̄ exceptione legitima repelli poterat, est irreuocabile. Vel aliter scđm aliū intellectu. Pactū de respōdēdo corā iudice nō suo, i p̄sentia iudicis, & iudice acceptate pactū, paciscētē iurisdōni iudicis submittit; iō p̄fēa nō admittit poenitētia. Iste intellectus scđm quō summauit d. An pōt esse verus in se, nō tamen conuenit lre, vt infra subiiciā. Aliter summat do. Card. quo ad istū effectū & sic: Concilium prouinciale, de causis cōtra ep̄os suę p̄uincię cognoscere pōt. Sed certe licet iste sit verus in se, tamē est indubitabilis: nec in tex. de hoc fiebat aliqua disceptatio, iō tene primū intellectu. Sed respectu alterius effectus, ego sūmo sic: Cōtumax in nō cōparendo, vel in nō respōdēdo, excoicari pōt: b] beneficio aut priuari non dēt h. d. Diuiditur in duas partes. In prima ponit factū & cōtumacię punitio. In scđa repellitur accusatoris iniusta petitio. Scđa ibi: [Nā adimi] vel scđm Pe. diuiditur i tres partes. In prima ponitur facti narratio. In scđa iuris dispō. In tertia incidētis q̄onis decisio. Scđa ibi: [Placuit.] Tertia ibi: Nam. Casus lit. Quidā impetebat Quouultdeū ep̄m Cantuariensem & petiit illū introduci in Cōcilio Aphricano. Interrogatus fuit, an cū aduersario suo vellet in iudicio experiri: primo id p̄misit, altera die respōdit hoc sibi nō placere, atq; discessit; petebat aduersarius vt remoueretur ab Ep̄atu. Cōciliū excoicauit ipsum, & statutum fuit in Cōcilio, qđ nullus eidē de Quouultdeū coicaret, donec satisfactioe p̄stita fuerit absolutus; ep̄atus tamen ante cāę exitū sibi adimi nō dēt. B. No. primo, q̄ olim nedū cāę clericorū inferiorū, sed et Ep̄orū, tractabant in cōcilio prouinciali, & ita citati tenebant, exceptione lūma cessante, respōdere. 6. q. 3. c. 2. Et de q̄b⁹ causis poterat cōciliū cognoscere, seu nūc possit infra subiiciā. ¶ Scđo no. ibi: Aduersar us. q̄ q̄ mihi aduersatur in lite, meū cōtē dēdo de iure, pōt dici aduersarius, & sic ex cōtētionē iuridica. Et ex facto a iure nō improbatō, orit̄ quādoq; inimicitia; nō tamē ad cōsiderandā inimicitia, & inspicitur solū an ex iusta, vel iniusta cā. p̄cesserit; sed an habuerit cōmouere aīum alterius ad odiū, ad hoc c. meminimus, & c. repellantur, de acc. & 23. q. 5. c. non est crudelis, vbi et iudex quādoq; incurrit odiū, ex administratione iusticie. Cōcordat c. qualiter, & quādo. 2. de acc. Et facit hoc ad statutū, quo repellitur aduersarius cōtra aduersariū ab aliquibus actib; & vide ad hoc gl. mirabilē iuncta decisione illius c. supra de offi. dele. c. cū super. q̄ dicit, q̄ aduersariū meū in vna lite possum recusare, si cōtra me dāt in iudicē in alia cā; nedū si litigiū est sup re p̄pria, sed et sup re ecclesię. Et no. bene hoc dictū; hoc. n. iduco. p̄ illa opinione, q̄ platus iudicās in cā ecclesię, p̄t recusari, vt no. Pau. 2. q. 6. c. si quis ergo. & d. Ant. in c. cū venissent, infra c. & sentit Cy. i. l. vni cā. C. ne q̄s in sua cā. Si. n. recuso iudicē in facto p̄prio; q̄a hēt aliā litē cū ecclesia mea, & sic quodāmodo lis mea iudicatur; fortius possum recusari, si volo esse iudex in cā ec-

clesiarū. Et p̄ hoc optimē facit c. infinuāte, de offi. dele. vbi in cā ecclesia reculat̄ dominus clerici, ergo fortius ipse clericus. Fateor tamē, q̄ si nō recusare, d̄ posset esse iudex sic intelligo c. si q̄s erga. 2. q. 7. & cōsimilia iura. An aut̄ rō ne istius p̄dētē litis, possit repelli a testimonio ferēdo cōtra me i alia cā; dicit Io. And. in addi. Spe. in rub. de testib. in ver. sciēdū. & ver. 6. q̄ nō repellit ex hoc a testimonio, q̄a aliquā cām cū eo habuerit; sed loq̄t de p̄terito. nō aut̄ aperire qđ si hēt cām de p̄senti, alleg. Infi. de excu. tut. §. itē p̄ p. & i Auth. de testi. §. si verō aliter odiosus, colla. 7. d. An. putat hic p̄ iudicē arbitrādū q̄ta fides sit tali adhibenda, arg. l. 3. ff. de testi. nō tamē putat p̄ hoc ex toto ipsum repellēdū, hoc ultimū sic indistinctē non placet. Quid. n. si cōtēdūt de obus bonis, s̄ vel maiori parte, quo casu inimicitia capitalis solet inter tales oriri. ar. de rest. spo. c. frequens, li. 6. Nā quādoq; et ex spoliatioe particularis rei, cōcludūtur inimicitie capitales, infra vt li. nō cōte. c. accedēs. 2. quo casu deberet ex toto repelli. Ad hoc, qđ no. i. c. cū oporteat. & in c. inq̄sitionis, de accu. & in p̄al. Auth. de testi. & vide qđ dicā in c. p̄terea, de testib. hoc. Itē qđ si cā 4 testis criminalis. vide ibi. ¶ Tertio no. q̄ ad hoc, vt valeat citatio, oportet qđ fiat auctoritate iudicis, ad instātiā partis; si n. fiat p̄ iudicē, & nō ad instātiā partis, non valet, vt no. Bar. i. l. ad p̄reptoriū. ff. de iudi. facit. l. 4. §. hoc aut̄ iudiciū. ff. de dam. infec. nō. n. debet iudex interponere offiū suum ad vilitatē priuatā, nisi petat, vt ibi, & no. Inn. in c. ad nostrā. 2. de iureiur. vide p̄ Spe. in ti. de cita. §. sequitur. ver. illud aut̄. & ver. itē no. q̄ citatio in dubio. Tamen si appareat citationē esse descriptā, & citationis cōmissionem & relationē, dēt p̄sumis req̄sitionē partis p̄cessisse, h̄ ex quo requiritur ad validitatē actus, nec p̄ dici aliter citatio cū effectu. Facit qđ no. Inn. in c. innotuit, de eo qui fur. or. rece. p̄ Bar. in l. sciēdū. ff. de ver. obl. & qđ ibi no. & Infi. de fideiur. §. si. & Infi. de inuti. stip. §. si ita scriptū. & qđ no. Bar. in auth. si q̄s in aliquo. C. de edē. & tenet Guid. de Suza in p̄al. l. ad p̄reptoriū, & d. Ant. hic. facit tex. cū gl. in l. 2. C. de dotis. p̄mis. & qđ scribit Bar. i. l. q̄ in aliena. ff. de acq. her. Nec p̄t pars p̄pria auctoritate citare, vt i. l. neminē. C. de exhib. & intro. reis. & q̄ no. in c. cū sit Romana. infra de appel. & Inn. i. c. dilecti, supra de maio. & obe. & an hoc sit verū i. d. i. stinctē i. fra. subiiciā. No. iudicē p̄t posse interrogare nō solū post lit. cōte. circa rēdētia ad decisionē principalis negotii, vt in c. cū Ioānes. de fi. instr. 30. q. 5. c. iudicātē; sed et ante lit. cōtēst. ad ordinādū iudiciū, & vt excludat materiam p̄ponēdi declinatoriā fore, vt hic. & q̄ no. i. c. pe. de iur. calū. & in l. 1. & l. q̄ feruū. ff. de iterrog. ac. Et regulariter vbi cūq; q̄tas, mouet iudicē, p̄t parte iterrogare, vt i. l. vbi cū que. ff. de iterrog. act. & i. palle. c. iudicātē. & no. i. p̄al. c. pe. Et ex

ADDITIONES.

- a SEB. S A P. ¶ De quouultdeo. Hunc ex alleg. Bal. in l. 2. col. 2. C. de ord. cog. ad hoc, q̄ p̄cessus ad ulteriora, p̄rogat iurisdicōnē circa ea, quæ sunt de p̄rogata iurisdicōne, adducit et Felin. c. subordinata infra de re iur.
- b ZACHAR. ¶ Pōt excoicari, qđ est verū post p̄reptoriū, no. gl. in c. l. de do. & cō. l. lib. 6. & in c. quereā. §. de procur. & in c. de illicita. 24. q. 3. & in c. constitutus, & ibi Phil. Franc. plene. de sen. ex. lib. 6. Et hoc est verū, et in fi. cōtumace, ut no. Bal. in l. 3. in 5. no. C. de p̄oc. de quo. i. q̄ cōtumace possit iudex excoicare, habet Legit̄ gl. fin. in l. in actionibus. ff. de in litē iur. cū quælibet cōtumacia et minima, sit digna excoicatione, secūdu gl. sing. in c. duo. 96. dist. secundū istū in c. ex parte. col. 1. infra de verb. sig. quas gl. p̄ sing. alle. An. Corfē sing. suo 64. in uer. contumax.
- c SEB. S A P. ¶ Inimicitia. Vide Bart. in l. 1. in fi. ff. de his, quib. ut indig. ubi dicit, qđ ad causandā inimicitia, non consideratur, an ille qui h̄t pro inimico ignoret, qđ cōmendat do. i. in l. apertissimi. C. de iur. vide ad hoc etiam Alex. in cons. 99. in c. in cā inquisitionis, ante fi. in l. uol. & Felin. in c. quoties. in q. notabili de testib. Et ibi late, quando aduersarius repellatur a testimonio, de quo etiam per Alex. in cons. 78. in l. uolu. per Aret. in c. cum oporteat. infra de accuā.
- d ¶ Recusaretur. Adde, quod idem tenet Cal. cons. 3. hoc eo. tit.
- e ¶ Aperit. De hoc tex. in c. cum in iuuenture, de purg. ca. And. Barb.
- f ¶ Vt maiori parti. Adde Alex. cons. 99. l. lib.
- g ¶ Debet p̄sumi. Adde qđ istam infra ponam.
- h SEB. S A P. ¶ Præcessit. Vide Aret. in cons. 5. inci. casus talis est, in fi. & Felin. in c. sicut. col. pe. de re iud.
- i ZACHAR. Adde Guid. de Suza. in l. ad p̄reptoriū, ff. eo. ti. & Lanfran. de Ori. ple. in c. quoniam contra. s. citationes, nume. 5. & ibi in apof. Celi, ad ipsum, in uer. ad instantiam pareis infra de prob.
- i ¶ Ad ordinandum. Adde Rom. cons. 369.
- k ¶ Parte interrogare. Et dicit hic d. Ant. qđ pōt interrogare post cōclusionē in cā. Sed contra, si pars nō pōt, ergo nec iudex, p̄ id, qđ no. Bar. in l. nō solū. §. quāquā. ff. de inur. itē, quia post cōclusionē in cā, nō pōt opponi exceptio; ergo fortius nō potest produci aliud, vt voluit do. Car. in clem. 1. de excep. And. Barb.